

[Jensen-Aale.]

til at hjælpe de betrængte Landmænd med, skal anvendes saaledes, at alle Landmænd faar deres Part af det. Derved bliver der selvfølgelig betydelig mindre til de gældbetyngede, det er en selvsagt Ting.

Jeg har lagt Mærke til, at man i det andet høje Ting har ironiseret over, at Ejendomsbesiddere med smaa Ejendomme kun fik beskedne Beløb, medens de større fik et meget, meget større Beløb i Form af Tilskud. Jeg kunde have Lyst til at udkaste det Spørgsmaal, hvordan det stiller sig med Ejendomsskatternes Lettelse, om det ikke ogsaa her bliver de smaa, der faar det mindste Beløb, og de store Besiddere, der faar det største Beløb. Det ved man i Forvejen, og man ved tillige, at en Lettelse af Ejendomsskatterne betyder en Stimulering af Ejendomspriserne, som atter vil betyde, at der bliver større Sikkerhed for Prioritets-haverne, end der var i Forvejen. Hvis vi derimod kunde gaa den Vej, som er foreslaaet, at hjælpe de mest gældbetyngede til at faa bortakkorderet en Del af den Gæld, de har ud over de 85 pCt. af Panteværdien, saa vil der blive opnaaet i det mindste to Ting. Den Gæld, man faar bortelimineret, forsvinder i hvert Fald, og den skal man naturligvis ikke forrente, og endvidere vil der blive opnaaet, at nogle Haandværkere og smaa handlende, maaske store med, vil faa i hvert Fald noget udbetalt af deres Tilgodehavende, selv om det i visse Tilfælde kun bliver forholdsvis lidt; sker der ikke noget, vil de derimod gaa Glip af selv dette beskedne Beløb.

Afsnit III indeholder mere almindelige Bestemmelser, og det nytter jo ikke meget at komme ind paa dem, for man kan næppe heller paa dette Omraade regne med, at der vil være stor Forhandlingsvilje hos de to konservative Partier.

Nu har vi altsaa haft disse mange Forslag til Behandling her i Salen, og enkelte af dem er blevet vedtaget, men i en saa forringet Skikkelse, at de slet ikke er kommet til at virke efter deres Hensigt; som jeg alt har sagt, har man stadig henvist til, at man skulde have noget andet, og dette andet har været af forskellig Art. Der er f. Eks. det store Forslag, som var udarbejdet af en Kommission uden for Rigsdagen. Man havde egentlig regnet med, at det vilde have fundet et velvilligt Øre hos de to Oppositionspartier, i hvert Fald hos Partiet Venstre. Men det gik jo i Fisk, for at bruge et populært Udtryk, fordi de to Partier ikke kunde fiske med de samme Garn. Siden den Tid har vi ogsaa haft Forslag fremme,

som er blevet betydelig forringet under Behandlingen her i det høje Landsting, dels i Salen, dels i Udvalget, dels tillige uden for Rigsdagen. Men der er en Domstol, som har afsagt sin Dom over det, der er sket her i Landstingssalen, og denne Dom er ikke let at tage fejl af. Jeg synes ikke, at noget af de to Partier har noget særligt at rose sig af efter denne Dom.

Jeg ved godt, at forud for Folketingsvalget var der nogle, som gik og rystede svært, der var andre, som var sikre paa, at de kunde vinde en Sejr. De inden for Oppositionen, der var sikre paa, at de kunde vinde en Sejr, opdagede jo noget andet, de led et Tab, Dommen gik ikke i deres Favør, og de, der paa Forhaand rystede for et Nederlag, for, at Dommen vilde falde ud i deres Disfavør, ja, de fik Dommen at mærke, tør jeg nok sige. Derfor vil jeg ikke undlade at sige et Ord specielt til Venstre. Vi har nu haft mange Forslag fremme, og Regeringspartierne har, synes det mig, gjort sig store Anstrengelser. Jeg maa komplimentere den høje Regering, alle de Ministre, som har haft med disse Forslags Fremsættelse at gøre; jeg beundrer dem, fordi de efter at have mødt denne Behandling fra Oppositionspartiernes Side er blevet ved Gang paa Gang at stille Forslag. Det vidner om, at det er Sagen, det gælder, og ikke saa meget dette, om man mere eller mindre tror, at man kan behage Vælgerne; nu i dette Øjeblik kan Regeringen med særlig Vægt fremsætte et saadant Forslag, fordi Befolkningen for ganske nylig har sagt, at det er den Vej, vi skal ud af Krisen. Men skønt jeg naturligvis ikke kan vente at finde et lydøret Øre hos Partiet Venstre, vil jeg dog endnu en Gang sige til dette Parti: tænk dog paa, hvad I er. I er fortrinsvis — det siger I selv, og derfor har vi Lov til at sige det — Landbrugets Repræsentanter, og det er Landbrugets Forhold, vi drøfter her; det drejer sig om de gældbetyngede Landmænds Forhold, de Landmænd, som er blevet gældbetyngede derved, at deres Forgængere ikke længere sidder paa Ejendommene, men i Villaer, hvor de sidder og udsuger deres egne Børn, som har faaet Ejendommene alt for dyrt, takket være de høje Priser, vi havde paa Levnedsmidlerne under Krigen.

Jeg vil gerne give den ærede første Ordfører for Partiet Venstre min Kompliment for den udmærkede Tale, han holdt om de sønderjyske Forhold. Det skal nok vise sig, naar vi læser Rigsdagstidende, at det var en udmærket holdt Tale, som be-